

[Krag.]

lignerne baade i Oktober 1931 og i April 1932. Men Forskellen paa Stillingen i Oktober 1931 og den i Vinteren 1933 ligger i, at de Forpligtelser, de to Partier gensidig havde indgaaet, var forskellige. De Konservative havde ingen Pligt til at holde os underrettet, ikke i Oktober 1931 og maaske heller ikke i Juni 1932. Ja, det ærede Medlem Hr. Christmas Møller ser op i Loftet. Han kan jo alle Datoer, som bekendt, og han er ved at overveje, om vi var kommet saa langt ud i Overenskomst med hinanden, da man sad og forhandlede paa Grundlag af de 52 Mill. Kr. Nybeskatning, saa at man havde Pligt til at underrette os, eller vi ikke var kommet saa langt. Jeg maa sige, at jeg har saamænd ikke lagt saa megen Vægt paa dette, at jeg har undersøgt disse Datoer. Men et er i hvert Fald sikkert: at vi var forpligtet til at holde det konservative Folkepartis Formand à jour i Vinteren 1933, og den Pligt har vi til Punkt og Prikke opfyldt. Vi har til det yderste loyalt opfyldt den Overenskomst, som var sluttet, og det har det ærede Medlem Gang paa Gang erkendt ogsaa nu her fra denne Plads.

Dernæst siger det ærede Medlem Hr. Korsgaard, at naar man nu havde faaet de to Spørgsmaal, Kronespørgsmaalet og Lockoutspørgsmaalet, ud af Verden, saa burde Partierne have lagt de Forhandlinger, der derefter skulde føres, saaledes til Rette, saa burde man have skabt et saadant Arbejdsprogram, at de Konservative kunde være med. Ja, men det er jo det, vi har tilbudt de Konservative. Det var jo det, vi tilbød de Konservative Gang paa Gang under disse Forhandlinger. Det nytter ikke, at det ærede Medlem ryster paa Hovedet. Det nytter ikke det fjerneste. Jeg har opfordret ham til at sammenkalde de to Partiers Delegationer, for at de kunde drøfte den foreløbige Skitse, som var tilvejebragt mellem os og Regeringspartierne og Regeringen, og blive klar over, om der kunde skabes en fælles Front af de to Oppositionspartier til at føre disse Forhandlinger videre. (*Hans Thyge Jacobsen*: Front mod hvem?). Ja, naar man forhandler to Parter imellem, staar der to Parter overfor hinanden. (Afbrydelse af *Hans Thyge Jacobsen*). Ja, det er jo ikke Teologi, saa jeg maa gaa ud fra, at det er det, som undskylder det ærede Medlem, naar han ikke forstaar dette....

Formanden: Paa Grund af de idelige Afbrydelser maa jeg anbefale de ærede Medlemmer, der afbryder Talerne, om at gøre sig bekendt med Forretningsordenen.

Krag: Vi søgte at tilvejebringe en saadan Overenskomst, og jeg sagde den ene Gang efter den anden til de Konservative: gaa ind i denne Forhandling. Man er paa det rene med, at en vis Pris maa betales for at tilvejebringe en politisk Overenskomst om en Lovgivning paa dette Grundlag, omfattende det store Flertal her i Landet, omfattende de fire Partier. Man er paa det rene med, at der ogsaa overfor de Konservative skal vises Hensyn, vises Imødekommenhed. (*Korsgaard*: Passiar). Nej, undskyld, det er ikke Passiar, det er ordret Sandheden i denne Sag. At det ærede Medlem ingenting ved derom, det kan jo være undskyldeligt, men saa skulde han afholde sig fra selv at rejse en Debat om disse Spørgsmaal, naar han ikke er bedre underrettet.

Det ærede Medlem Hr. Christmas Møller siger, at der var ikke Plads for de Konservative i Forhandlingen om disse Sager; naar det drejede sig om Kroneproblemet og om Arbejdsproblemet, Lockoutproblemet, saa kunde de Konservative ikke være med. Ja, hvad det første angaar, saa begyndte det ærede Medlem Hr. Christmas Møller med at sige det til mig, da jeg første Gang talte med ham om, at vi var indbudt til disse Forhandlinger, at det ærede Medlem erkendte, at denne Indbydelse kunde man ikke afvise og burde man ikke afvise. (*Christmas Møller*: Ikke burde). Ja, det ærede Medlem har i hvert Fald aldrig afvist, naar han har faaet saadanne Indbydelser, og saa kan han heller ikke forlange det af andre. Men da føjede det ærede Medlem til: Kronen vil blive Anstødsstenen, og jeg svarede dertil: Ja, udenom en Kronepolitik, som gør det muligt, om end saare beskedent, at eksistere i dette Land, kan vi ikke komme, hvis vi skal tilvejebringe, hvad jeg vil kalde en konstruktiv Overenskomst. Og paa et senere Tidspunkt, da jeg meddelte det konservative Folkepartis Formand, at vi nu nærmede os Afslutningen, og at nu var det paa Tide for de Konservative at gøre deres Indsats, hvis de vilde søge at opnaa Indrømmelser paa de særlige Punkter, hvor de havde sat ind under de forud for de fortrolige Forhandlinger førte Kriseforhandlinger med Regeringen, saa meddelte jeg ham ogsaa, hvor langt vi var naaet i Krone-situationen, og hvilke Vanskeligheder vi stod overfor i Lockoutsituationen, og at Resultatet sandsynligvis, hvis vi skulde komme igennem, maatte blive, at vi lod Regeringspartierne gennemføre Lockoutloven, men at vi havde gjort en Indsats overfor